

Arrest

nr. 180 175 van 24 december 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in zijn hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat P. DELGRANGE *loco* advocaat V. HENRION en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Pashtun te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in het jaar 1378 (1999 Gregoriaanse Kalender (GK)) en bent afkomstig uit het dorp Hendrani in het district Kot van de provincie Nangarhar. U bent drie jaar naar school geweest. U werkte, net als uw vader, als landbouwer. Zeven jaar geleden is uw vader overleden als gevolg van een ziekte. Uw broer dient sinds enkele jaren in het Afghaanse Nationale Leger. Vier maanden voor uw vertrek is hij vermoord door de taliban. U kreeg later de vraag van de taliban om u bij hen aan te sluiten. U kreeg twee maanden de tijd om hierover na te denken. U bent in 2015 uit Afghanistan vertrokken en kwam na een reis van bijna twee maanden op 2 juni 2015 in België aan. Op 3 juni 2015 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een taskara, twee dreigbrieven van de taliban, een brief betreffende het onderhoud tussen de dorpsouder en de taliban, en foto's neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Doorheen uw gehoor op het CGVS blijkt u wel enigszins kennis te hebben over uw regio. Echter, van zodra gepeild wordt naar kennis die de grenzen van uw district overschrijdt en naar uw kennis over de bredere Afghaanse context blijkt u deze nauwelijks te bezitten. Zo ligt het district Kot vlakbij de grote weg die enkele tientallen kilometers verderop de grens met Pakistan bereikt. De Pakistaanse stad Peshawar ligt nog eens een vijftigtal kilometer van de grens. Echter, u verklaart helemaal naar Iran te zijn gereisd, heel Afghanistan door en langs de beruchte snelweg tussen Kaboel en Kandahar, om het land te verlaten (CGVS, p. 7). Gevraagd of er nog een andere weg was om het land te verlaten in plaats van heel het land door te reizen zegt u vreemd genoeg dat u alleen die weg heeft genomen en dat u geen idee heeft over andere wegen om het land te verlaten (CGVS, p. 8). Zelfs wanneer u er expliciet op gewezen wordt dat er een betere weg is om het land te verlaten vanuit uw district zegt u nog steeds niet te weten waar het over zou kunnen gaan (CGVS, p. 8). U wordt verder gevraagd of er nog een ander land dichtbij uw regio ligt dan Iran maar opnieuw zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 8). Dat u geen enkel idee blijkt te hebben dat Pakistan grenst aan uw provincie is zeer twijfelachtig. Dit is des te merkwaardiger aangezien u, gevraagd naar voedselprijzen in uw regio, deze opgeeft in "kaldar", de Afghaanse benaming van de Pakistaanse roepie (CGVS, p. 9). Het feit dat u de prijzen opgeeft in de Pakistaanse roepie maar dat u geen enkel idee blijkt te hebben van de nabijheid van Pakistan in uw regio doet uw kennis ingestudeerd overkomen. Van een Afghaan uit de grensstreek met Pakistan kan verwacht worden dat hij daadwerkelijk enig idee heeft van de nabijheid van dit land in zijn regio. Door een dergelijke onwetendheid over de nabijheid van Pakistan in uw regio kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u afkomstig zou zijn uit deze regio.

Ook over uw reisweg zelf naar Iran zijn uw verklaringen weinig overtuigend. Zo zegt u dat u eerst langs de stad Jalalabad passeerde (CGVS, p. 7). Volgens de kaart loopt de hoofdweg van Jalalabad naar Iran verder langs onder meer de steden Kaboel, Maidan Shar in Maidan Wardak, Ghazni, Qalat in Zabul en Kandahar. U vermeldt dat de weg naar Iran langs Ghazni, Kandahar en Nimroz loopt (CGVS, p. 7). Echter, wanneer u erop gewezen wordt geen provincies maar steden te benoemen die u gepasseerd

bent kan u uiteindelijk alleen Jalalabad meegeven (CGVS, p. 7). U wordt gevraagd welke andere steden u nog bent gepasseerd na Jalalabad maar u kan er geen bij naam noemen en verklaart dat u niet op reis was om plaatsen te bezoeken (CGVS, p. 7). U wordt dan gevraagd of u langs de hoofdstad Kaboel bent gegaan maar ook dit blijkt u vreemd genoeg niet te kunnen zeggen (CGVS, p. 7). Aangezien dit weinig overtuigend is wordt gevraagd te verklaren hoe het komt dat u niet weet of u al dan niet via de hoofdstad van Afghanistan bent gepasseerd maar u antwoordt volkomen naast de vraag en zegt louter dat het normaal is dat mensen in Kot over de hoofdstad praten (CGVS, p. 9). U wordt er dan op gewezen dat de grote weg naar Iran na Jalalabad langs een grote stad in Afghanistan – Kaboel – passeert en gevraagd welke stad dit zou kunnen zijn maar opnieuw kan u geen informatie geven en zegt u dat u niet in de mogelijkheid zou hebben verkeerd om informatie te vragen (CGVS, p. 8). Dat u geen enkel idee blijkt te hebben dat uw reisweg langs de hoofdstad Kaboel passeert, de eerstvolgende grote stad na Jalalabad en tevens gelegen in de buurprovincie Kaboel, kan er maar weinig van overtuigen dat u daadwerkelijk deze reis van Nangarhar naar Iran heeft gemaakt.

Bovendien blijkt u niet alleen van steden op uw reisweg geen idee te hebben. Wanneer gevraagd wordt naar andere steden in uw regio van Afghanistan benoemt u naast Jalalabad ook nog Kunar, Laghman en Nuristan (CGVS, p. 7). Echter, u geeft uiteindelijk zelf mee dat dit provincies zijn (CGVS, p. 7). U wordt dan expliciet gevraagd naar namen van steden in de buurprovincies Kunar of Laghman maar u blijkt deze niet te kennen (CGVS, p. 8). U wordt later zelfs nog geconfronteerd met de namen Mehtarlam – de hoofdstad van Laghman – en Asadabad – de hoofdstad van Kunar – maar van de eerste heeft u nog nooit gehoord en van de tweede zou u louter van mensen gehoord hebben dat het een plaats is (CGVS, p. 11). Van een inwoner van de provincie Nangarhar kan verwacht worden dat hij toch ooit al gehoord zou hebben van deze steden.

Wanneer voorts gepeild wordt naar uw kennis over de taliban, de burgeroorlog en de strijd tegen de Russische troepen in Afghanistan blijkt u hier niets van af te weten. U wordt gevraagd wanneer de taliban zijn ontstaan waarop u, correct maar enigszins vaag, meegeeft dat deze reeds heel uw leven actief zijn (CGVS, p. 13). U wordt dan gevraagd wat u tijdens uw leven allemaal gehoord heeft over de periode waarin de taliban zijn ontstaan maar u kan niet meer vertellen dan dat ze tegen de overheid vochten omdat ze hen als ongelovigen beschouwden (CGVS, p. 13). U wordt gevraagd of u hier ooit nog iets anders over heeft gehoord maar u kan louter herhalen dat ze gekant zijn tegen de overheid (CGVS, p. 13). U wordt nogmaals gevraagd of u nog iets vernomen heeft over de periode waarin de taliban voor het eerst opkwamen maar u kan hier geen verdere informatie over geven (CGVS, p. 13). U wordt dan gevraagd of u enige indicatie kan geven wanneer de taliban voor het eerst opkwamen maar u verwijst vreemd genoeg naar de inval van de Amerikanen in Afghanistan (CGVS, p. 13). U wordt gevraagd of u ooit iets gehoord heeft over de periode voor de opkomst van de taliban maar u zegt van niet (CGVS, p. 14). U wordt ook nog gevraagd of er vroeger, behalve de Amerikanen, nog andere landen ooit Afghanistan hebben binnengevallen maar u blijkt niet op de hoogte van de Russische aanwezigheid in Afghanistan en zegt niets van andere landen te weten en voegt hieraan toe dat iedereen als Amerikaan wordt aanzien (CGVS, p. 14). Dat u tijdens uw leven nooit iets vernomen zou hebben over de oorlog tegen de Russische troepen en de daaropvolgende burgeroorlog tussen de verschillende milities van onder andere Burhanuddin Rabbani, Gulbuddin Hekmatyar, Ahmad Shah Massoud en nog vele andere bekende en beruchte krijgsheren, die de vernieling van de hoofdstad Kaboel en grote delen van het land tot gevolg had en waarin de taliban in 1994 zijn ontstaan, roept ernstige vragen op.

U wordt verder gevraagd naar in Afghanistan bekende figuren van de taliban waarop u, naast enkele lokale talibancommandanten, ook nog Mullah Mohammad Omar weet te benoemen (CGVS, p. 14). U wordt vervolgens verschillende malen gevraagd wat u tijdens uw leven allemaal heeft gehoord over Mullah Omar maar meer dan het feit dat hij de leider van de taliban zou zijn en dat hij de titel Amir Al Mumineen (Commandant van de Gelovigen) draagt kan u niet zeggen (CGVS, p. 14). Zelfs op de vraag of hij nog steeds de leider van de taliban is zegt u dat hij de leider zou moeten zijn en dat u nog nooit over een andere leider heeft gehoord (CGVS, p. 14). Op de vraag vanwaar hij afkomstig is zegt u dan weer dat hij “misschien uit Afghanistan” afkomstig is (CGVS, p. 14). Mullah Mohammad Omar is afkomstig uit de provincie Kandahar en was de leider van de taliban tot aan zijn dood in 2013 waarna hij, officieel pas twee jaar later, opgevolgd werd door Mullah Akhtar Mansour, die in mei 2016, na uw vertrek, intussen ook is overleden. Dat u niet weet of Mullah Omar daadwerkelijk van Afghanistan afkomstig is, uit Kandahar, waar ook de taliban is ontstaan, en vooral dat u nooit iets gehoord heeft over zijn overlijden, nieuws dat toch de wereld is rondgegaan, laat staan talibangebied zoals Nangarhar, doet verder twijfelen over uw herkomst uit Afghanistan.

Tevens blijkt uw kennis over bekende Afghanen beperkt. Wanneer u eerst gevraagd wordt naar bekende Hazara's of Tadzjiken in Afghanistan benoemt u Abdullah en Mohaqiq (CGVS, p. 12). Over Abdullah weet u te zeggen dat hij de "leider van de Tadzjiken" is, dat hij presidentskandidaat was en dat hij "conflicten had met Karzai" (CGVS, p. 12). Gevraagd om die "conflicten met Karzai" verder uit te leggen kan u hier geen concretere informatie over bieden en laat u daarnaast nog, zonder aanleiding, de naam Ashraf Ghani vallen (CGVS, p. 12). Abdullah Abdullah was presidentskandidaat in 2009, naast Hamid Karzai, en in 2014, naast Ashraf Ghani. Sinds de verkiezingen van 2014 fungeert hij als eerste minister van Afghanistan. Hij is van gemengde Pashtun-Tadzjiekse afkomst. Gevraagd naar concrete informatie over Mohaqiq blijkt u hier niet toe in staat en geeft u mee dat uw kennis over dergelijke figuren zich beperkte tot het horen zeggen van de ouderen dat "de situatie verstoord was door Abdullah, Mohaqiq en anderen" (CGVS, p. 12). Mohammad Mohaqiq is een Hazara die momenteel fungeert als vice-eersteminister van Afghanistan. U wordt dan enkele malen gevraagd naar dergelijke bekende personen maar dan van langer geleden maar behalve de reeds bovenvermelde Mullah Omar blijkt u geen enkele andere bekende Afghaan meer te kunnen benoemen (CGVS, p. 12 en 13). Ook op de vraag of u ooit iets gehoord heeft over Hazara's of Tadzjiken uit de geschiedenis van Afghanistan zegt u louter dat u de geschiedenis niet bestudeerd heeft (CGVS, p. 12). U wordt nogmaals gevraagd of u ooit iets gehoord heeft van uw ouders of ouderen en mensen uit de regio over bekende Hazara's of Tadzjiken uit de Afghaanse geschiedenis maar u kan geen bijkomende informatie bieden (CGVS, p. 12).

U wordt verder gevraagd naar uw kennis over gebieden of provincies in Afghanistan waar veel Hazara's en Tadzjiken wonen. Over de Hazara's kan u slechts zeggen dat ze niet in uw regio wonen maar in "verre provincies" (CGVS, p. 11). Volgens informatie wonen de Hazara's voornamelijk in Hazarajat, dat de provincies Bamyan, Maidan Wardak, Ghazni, Ghor en Daykundi en nog delen van de rondom liggende provincies behelst. Over de Tadzjiken zegt u dat ze in het noorden van Afghanistan wonen (CGVS, p. 12). U wordt vervolgens twee keer gevraagd wat er dan precies in het noorden van Afghanistan ligt maar u blijkt hier geen enkel idee van te hebben (CGVS, p. 12).

Ondanks de kennis die u doorheen het gehoor over uw district toonde kan u, gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen, uw Afghaanse identiteit en nationaliteit niet aannemelijk maken. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, nationaliteit en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst, nationaliteit en de reden(en) voor uw vertrek.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 8). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 8). Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten, zeker van een land waar corruptie wijdverspreid is, hebben slechts enige bewijswaarde indien deze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de foto's dient gezegd dat op basis hiervan uw herkomst uit Afghanistan kan worden afgeleid en deze dan ook evenmin de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst kunnen herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er in het kader van uw asielerzoek geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit zodat het niet aangewezen is om u naar Afghanistan terug te leiden.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In het enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen (hierna verkort het Vluchtelingenverdrag), van artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna verkort de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting aangaande de relevante wetsbepalingen, waarbij verzoeker eveneens verwijst naar de in artikel 4, § 1 van de Kwalificatierichtlijn vervatte samenwerkingsplicht en de interpretatie daarvan zoals weergegeven in het arrest MM t. Ireland van het Hof van Justitie van 22 november 2012, zaak C-277/11, betwist verzoeker het motief van verweerder dat hij niet de Afghaanse nationaliteit zou hebben. Hij wijst erop dat verweerder erkent dat hij “enigszins kennis heeft over zijn regio” en hij weerlegt verder in detail de motieven die verweerder heeft aangewend om zijn Afghaanse nationaliteit te betwisten. Hij gaat daarbij in op de wegen om Afghanistan te verlaten vanuit het Kot district, op de reisweg naar Iran, op zijn kennis van de steden, de taliban, oorlogen in zijn regio en bekende Afghanen. Tot slot wijst hij op de bewijzen die hij heeft voorgelegd van zijn identiteit. Nu verzoeker meent zijn Afghaanse herkomst aannemelijk te hebben gemaakt, meent hij dat men zijn asielerlaas ook als geloofwaardig zou moeten beschouwen. Zou de Raad oordelen dat onvoldoende onderzoek is gebeurd naar de problemen van verzoeker in Kot, dan moet volgens verzoeker de beslissing vernietigd worden. Aangaande de subsidiaire bescherming, legt verzoeker het EASO-rapport voor van 2016 waaruit zou blijken dat vele families Kot ontvluchten omwille van de gevechten in het district, onder meer ook tussen Daesh en de Taliban. Met verwijzing naar een rapport van de School of Social Science van de City of Londen van december 2015 citeert verzoeker een passage aangaande de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar. Deze informatie zou bevestigd worden in de COI focus van 18 december 2015 van verweerder. Verzoeker meent dan ook dat de loutere aanwezigheid in het district Kot een risico op ernstige schade teweegbrengt in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

2.2. Documenten

Bij het verzoekschrift voegt verzoeker stukken, als volgt geïnterpreteerd:

- BBC.com 29 juli 2015, “Mullah Omar: Taliban leader ‘died in Pakistan in 2013’
- Yahoo.news, 5 augustus 2015, “New Taliban leader facing tension as top official quits”
- EASO Afghanistan 2016
- City University London, School of Social Science, Report on Afghanistan, December 2015
- Khaarma Press, 31 Militants Killed in Taliban-Daesh Clashes in Nangarhar, 6 januari 2016
- COI Focus Veiligheidssituatie in Jalalabad, 18 december 2015

Ter zitting legt verzoeker conform artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe stukken voor met aanvullende nota:

- originele enveloppe "Afghan Shaheen Post verstuurd vanuit Nangarhar district Koot
- originele onvertaalde brief die van het districtshoofd zou zijn,
- 5 kleurenkopies van foto's waarop verzoeker herkenbaar is,
- onvertaald stuk dat bewijs van een eigendom in het dorp in Kot zou zijn,
- taskara van verzoekers vader,
- onvertaalde akte dat een bewijs zou zijn van eigendom van de grootvader van verzoeker,
- origineel stuk dat schoolattest van verzoeker zou zijn,
- USB stick waarop twee filmpjes staan waarvan 1 betrekking zou hebben op de begrafenis van de broer van verzoeker

2.3. Bevoegdheid

De Raad beschikt op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, personen die reeds in een ander land van de Unie erkend zijn of de "technische" weigeringen die geen betrekking hebben op de gegrondheid van de aanvraag, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Gedr.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratoire opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad kan de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (artikel 39/1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet).

2.4. Onderzoek van het verzoek tot internationale bescherming

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet luidt in zijn eerste paragraaf als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1 van het voormelde Vluchtelingenverdrag stelt dat een "vluchteling" de persoon is:

"Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

"de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan indien aan de voorwaarden van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet is voldaan. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid weliswaar niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze te toetsen en dit in het licht van de onderzoeks- en samenwerkingsplicht van de commissaris-generaal (HvJ 22 november 2012, MM v. Ierland, C-277/11, §§ 64-67). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een erkenning of toekenning van een internationale beschermingsstatus kunnen rechtvaardigen.

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker minderjarig is. Verzoeker was op het ogenblik van het gehoor bij verweerder 17 jaar, ook thans is verzoeker nog minderjarig.

Conform artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet is verzoeker bijgevolg een kwetsbare persoon en op grond van artikel 4, § 1 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna verkort het procedure KB) is de ambtenaar ertoe gehouden rekening te houden met de specifieke omstandigheden die de asielzoeker betreffen, in het bijzonder indien hij behoort tot een kwetsbare groep (omzetting van artikel 20, 3 van de Kwalificatierichtlijn).

Verweerder verwerpt het verzoek tot internationale bescherming na te hebben geoordeeld dat verzoeker niet aan zijn medewerkingsplicht zou voldaan hebben omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Indrani, district Kot in de provincie Nangarhar. De Afghaanse nationaliteit wordt eveneens betwist.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van een verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoeker. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Wat betreft het aangehouden profiel van verzoeker blijkt deze dus minderjarig te zijn. Verder stelt hij een landbouwer te zijn, die drie jaar naar school is geweest. Verweerder betwist dit profiel niet.

De Raad stelt vooreerst vast dat verweerder uitdrukkelijk stelt dat verzoeker “enigszins” kennis heeft van zijn regio. Verzoeker heeft in zijn verzoekschrift tal van voorbeelden gegeven uit het gehoorverslag

waaruit blijkt dat hij in elk geval op zeer gedetailleerde wijze heeft geantwoord op vragen aangaande onder meer bazaars in de regio, de weg die hij aflegt tussen zijn dorp en bepaalde bazaars, de prijs van graan en maïs, het Afghaanse geld (briefjes en munten), hij tal van dorpen kan opsommen in zijn buurt en district en lokale radiozenders heeft benoemd.

Verzoeker citeert het gehoorverslag als volgt:

“(CGVS, bl. 6):

Naar welke bazaars in de regio ging je?

Ik ben geen grote boodschapper gaan doen, gewoon In de buurt, de bazaar van indrano, een kleine bazaar, daar ging ik boodschappen doen

Waar was er een grotere bazaar in uw regio?

*je hebt bazaar van endrano, takya bazaar, saray bazaar, ook winkels in mitrano, je hebt bazaar van Indrano, aan anders kant op einde van indrano zijn ook aantal winkels
ging je soms naar takia bazaar?*

Ja

ook naar die van saray?

Ook ja

Kan je de weg uitleggen van uw dorp naar takia bazaar en zeggen wat je allemaal tegenkomt onderweg?

als ik vertrek van ons huis richting de grote weg kom ik als eerste een huis van n. tegen, verder op de weg kom ik benzine station van khan amir tegen, dan verder kom ik langs said ahmad khel school tegen, daar ligt in de buurt ook een kliniek tegen, verder kom ik voorbij de brug van said ahmad khel tegen dan kom ik in dorp sayfullah khan haji, voor bij dat dorp begint de bazaar van takia

Is takia ook een dorp?

dat is de naam van die bazaar, die heet takia en ligt in het dorp sald ahmad khei, die regio noemt said ahmad khel, in die regio liggen verschillende nadere dorpen, je hebt ook het kerkhof in de buurt

welke dorpen behoren tot said ahmad khel?

saifullah khan dorp, omara kalai, wocha ghara, toknai, deze dorpen

in welk van die dorpen ligt die bazaar?

die bazaar ligt tussen het kerkhof aan kant van het kanaal, aan andere kant ligt omara kalal, een lange bazaar dus je hebt omara kalai maar daarnaast ook saifulla khan haji dorp

nurajan is dat een dorp of is dat een man?

nurajan is een dorpeeling, zijn huis ligt vlakbij langs de weg, als we naar de weg komen is zijn huis daar als eerste

khan amir is dat ook een man?

hij is een malek van shrin ghondai, daarnaast heeft hij ook een winkel

ligt er nog ergens een dorp tussen uw dorp en die takia bazaar?

je hebt aan de ene kant waterkanaal en aan overkant van kanaal heb je shirin ghondai, maar dat behoort ook tot said ahmad khel, in de buurt van die school is ook een heuvel, dresar heet die

kan je zo ook eens de weg beschrijven van uw dorp naar saray bazaar?

eerst Indrani, daarna said ahmad khel, dan sepe, dan bandop, daarna in laghorjl, die bazaar ligt in laghorjl

- CGVS, bl. 7: *"Kan je de weg beschrijven naar het districtcentrum waar je uw taskara hebt afgehaald?*

Je gaat via dawani, shash khel, atakhan, khatwani, khewani, en daar kom je in shegal, het districtshuis ligt in het dorpt shegal"

- Verzoeker weet dat Jalalabad in zijn regio Nangarhar stad wordt genoemd (CGVS, bl. 7)

- CGVS, bl. 9:

wat was de prijs van graan de laatste tijd?

180, 200 of 250

180 wat voor wat?

250 kaldar of 150 afghani, dat is het verschillen tussen kaldar en afghani, per man

wat was de prijs voor maïs?

120 of 130 kaldar per man

wat voor verschillende briefjes in de afghani waren er?

1, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 100

welke kleur had dat van 5?

Blauwachtig

en dat van 1?

rood

en van 10?

groenachtig

en 20?

ook rood, zijn kleuren die niet een vast kleur hebben, het is moeilijk om te zeggen wat vaste kleur is waren er ook munten in de afghani?

ja, 1, 2 en 5

CGVS, bl. 10:

Ken je nog andere dorpen in uw regio behalve deze die je al benoemd hebt?

saadmand, kalajat, edarkhel, khadarkhanai, metrani

nog andere?

deze zijn de grote, zarbachan, barakhel

saadmand in welke richting van uw dorp ligt dat?

Als je vanuit het district komt dan ligt rechts een kanaal, over dat kanaal is Said ahmad khel dorp, en daarachter is saadmand, als je van andere kant komt ligt is dat links

maar als je vanuit uw eigen dorp komt, hoe ga je dan naar saadmand?

je steekt het kanaal over dan kom je in shirin ghondai, daar is een wegje naar saadmand, te voet is de weg daar naartoe :

edarkhel, in welke richting vanuit uw dorp ligt dat?

Zelfde richting na saadmand kom je in kalajat en na kalajat is edarkhel, je hebt edarkhel aan ene kant van kanaal aan andere kant is dawani

dawani ligt naast edarkhel?

tussen damani is dat waterkanaal, die twee worden gesplitst door dat waterkanaal

en in welke richting ligt khadarkhanai vanuit uw dorp?

tussen dawani en edarkhel ligt kanaal, shashkhed ligt ook aan edarkhel, khadarkhanal ligt tegenover anarkhel

- CGVS, bl. 11 :

"Ligt er nog een district van nangarhar tussen kot distrit en jalalabad?

Batikot en rodar"

Verweerder heeft *in casu* geen gedetailleerde kaart van de omgeving van het dorp endrani aan de landeninformatie gevoegd. Voormelde antwoorden komen op het eerste zicht zeer spontaan, gedetailleerd en doorleefd over. De Raad is echter in de onmogelijkheid om na te gaan of de gegevens feitelijk juist zijn. Er blijkt evenmin dat verweerder zelf aan de hand van gedetailleerde kaarten enigszins is nagegaan of al deze uitgebreide informatie over de directe leefomgeving van verzoeker correct is, hetgeen nochtans voor de Raad van primordiaal belang is gezien verzoeker een profiel van een laaggeschoolde landbouwer voorhoudt en zoals *supra* gesteld kennis van de ruimere leefomgeving minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten. Verweerder heeft enkel aangenomen, en het is onduidelijk op grond van welk onderzoek, dat verzoeker "enigszins" kennis heeft over zijn regio. Verzoeker haalt aan op de gronden van de familie gewerkt te hebben als landbouwer en kan uitleggen welke stappen hij doorloopt om graan te verbouwen, in welke maand men de grond begint voor te bereiden (aqrab) en wanneer er wordt gezaaid (qaws) en geoogst (jawza). Ter zitting legt verzoeker eveneens originele stukken voor die de grondeigendom van diens familie zou moeten aantonen. Opnieuw beschikt de Raad niet over

essentiële informatie aangaande de Afghaanse kalender, noch of het aannemelijk is dat in de door verzoeker aangehaalde perioden effectief aan grondvoorbereiding, zaaien of oogsten wordt gedaan. Het ontbreekt de Raad eveneens aan onderzoeksbevoegdheid om de gevoegde onvertaalde stukken te beoordelen.

Verweerder hecht in de bestreden beslissing erg veel aandacht aan de reisweg en acht het vreemd dat verzoeker zou gereisd zijn via de beruchte snelweg tussen Kaboel en Kandahar en niet weet of er alternatieve wegen zijn om het land te verlaten. Verweerder begrijpt niet dat verzoeker niet weet dat er een betere weg is om het land te verlaten en niet zou weten dat Pakistan aan zijn provincie grenst. De Raad stelt vast dat verzoeker heeft verklaard dat de smokkelaar zijn route heeft bepaald en dat hij een reisroute heeft gegeven via de provincies Ghazni, Kandahar en Nimroz die in het licht van de gevoegde kaart niet onaannemelijk is om het land via Iran te verlaten. Dat de smokkelaar daarbij zou gekozen hebben voor een weg tussen Jalalabad en Kandahar, die blijkens de info in het administratief dossier zeer gevaarlijk is, betekent niet dat dit onmogelijk is. Volgens de voormelde info wordt niet enkel het zeer gevaarlijk karakter van de weg bevestigd, maar eveneens dat deze weg desalniettemin nog zeer veel en dagelijks wordt gebruikt. Verweerder acht het ook ongeloofwaardig dat verzoeker niet weet op zijn vluchtweg langs Kaboel gepasseerd te zijn, doch verzoeker geeft in de aanvullende nota -aan de hand van een fragment van een kaart- aan dat de weg vanuit Jalalabad naar het zuiden, niet noodzakelijk langs Kaboel loopt. Verweerder merkt terecht op dat het twijfelachtig is dat verzoeker niet zou weten dat Pakistan aan zijn provincie grenst, doch verzoeker meent in de aanvullende nota dat dit op een misverstand zou berusten en wijst erop dat hij dit wel degelijk weet en de prijzen voor goederen tijdens het gehoor in Pakistaans geld kon geven. De Raad stelt vast dat verzoeker inderdaad de prijs voor graan zowel in "kaldar" als in "Afghani" heeft gegeven. Volgens de info gevoegd in het dossier, blijkt Kaldar inderdaad de Afghaanse benaming te zijn voor de Pakistaanse roepie. Bovendien blijkt uit een kaart van OCHA gevoegd in het administratief dossier van de districten in de provincie Nangarhar dat het district (Bati) Kot niet direct grenst aan Pakistan maar er nog andere districten moeten worden doorkruist alvorens aan de Pakistaanse grens te komen.

Waar verweerder verder in het gehoor nog sterk heeft doorgevraagd op de kennis van de Taliban, burgeroorlogen en strijd tegen de Russische troepen, werpt verzoeker terecht op dat -zoals blijkt uit de info in het administratief dossier- hij nog lang niet geboren was toen de Russen zijn binnengevallen en hij amper twee jaar oud was op het ogenblik van de aanslagen van 9 september 2001. Hij stelt dus correct dat voor hem de Amerikanen sinds lang geleden aanwezig zijn, sinds hij daarvan bewust kon zijn. Verzoeker is laaggeschoold en er zijn geen indicaties in het dossier dat dit profiel moet in vraag gesteld worden, hetgeen verweerder overigens ook niet heeft betwist. Tegelijk wijst verzoeker erop dat diens vader reeds zeven jaar geleden is overleden en hij ook niet van hem dergelijke informatie kon verkrijgen. De beperkte kennis die verzoeker wel heeft, lijkt compatibel met zijn profiel. Wederom slaagt verzoeker er wel in vele lokale talibanfiguren op te sommen, hetgeen verweerder erkent, evenals de bekende Mullah Mohammad Omar. Wat betreft de onwetendheid van het overlijden van deze laatste in 2013, onderstreept verzoeker terecht in diens verzoekschrift dat over diens overlijden lang niet meer dan geruchten bestonden maar dat dit pas enkele jaren later werd bevestigd in de pers. Minstens kan uit de gevoegde informatie niet afgeleid worden dat dit overlijden voor 2015 moest geweten zijn. Ook wat betreft de kennis over bekende Hazara's en Tadzjiken was verzoeker wel in staat een bekende Tadzjiekse leider en een bekende leider van de Hazara te noemen en ook kort te duiden dat Abdullah Abdullah presidentskandidaat is geweest en een "conflict" had met Karzai, die eveneens blijkt presidentskandidaat geweest te zijn in dezelfde periode volgens de info in het dossier. Dat verzoeker niet verder kwam dan het feit dat de Hazara's in verre provincies wonen, acht de Raad niet onaannemelijk gezien diens profiel, evenmin als dat verzoeker niet meer weet dan dat de Tadzjiken in het noorden van Afghanistan wonen. Zoals blijkt uit de gevoegde kaart in het administratief dossier grenst Tadzjikistan inderdaad ten noorden aan Afghanistan.

De Raad hecht veel belang aan het feit dat verzoeker op het eerste zicht in staat leek te zijn lokale radiostations en bekende Afghaanse zangers te benoemen en verschillende namen geeft van Afghaanse cricketspelers, nu hij stelt geïnteresseerd te zijn in cricket. Meer specifiek geeft verzoeker namen van spelers die zouden afkomstig zijn uit Nangarhar en zelfs uit zijn district. Wederom heeft de Raad geen informatie in het administratief dossier om na te gaan of die zangers effectief Afghaans zijn en of die cricketspelers effectief Afghaans zijn en eventueel afkomstig uit zijn streek, dit terwijl dit juist gegevens zijn die aansluiten bij de directe leefwereld en het interesseveld van verzoeker en dus veel zwaarder doorwegen dan geschiedkundige of geografische gegevens buiten zijn directe omgeving (zoals de reisroute) waar verweerder *in casu* te veel gewicht heeft aan gehecht.

Op basis van de antwoorden die verzoeker heeft gegeven, in samenlezing met het administratief dossier, is de Raad niet overtuigd van de door verweerder voorgehouden ongeloofwaardigheid van de (recente) afkomst van verzoeker uit Kot in de provincie Nangarhar. Evenmin is de Raad overtuigd dat de motieven volstaan om verzoekers Afghaanse nationaliteit in vraag te stellen. De Raad meent juist dat er eerder indicaties zijn dat verzoeker wel Afghaan is en afkomstig van Kot, maar hij beschikt zoals *supra* herhaaldelijk aangegeven, niet over afdoende informatie in het dossier aangaande die directe leefwereld om op nuttige wijze, middels de devolutieve werking van het beroep, de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker ter ondersteuning van zijn afkomst grondig te kunnen evalueren. Er blijkt dienaangaande ofwel geen afdoende zorgvuldig ofwel geen afdoende aangepast onderzoek aan zijn profiel, ofwel heeft verweerder wat betreft de kennis van zijn ruimere leefomgeving een onredelijke kennis vereist in acht genomen het onbetwist profiel van verzoeker.

Bijkomend stelt de Raad vast dat verzoeker heeft aangegeven dat zijn broer omwille van zijn activiteiten bij het Afghaans leger zou gedood zijn, dat hij foto's heeft voorgelegd van een man in uniform, van een lijk, evenals een USB stick waarop onder meer een filmpje te zien is waarop wederom dat lijk wordt getoond, waarvan verzoeker beweert dat het zijn broer is. Verweerder heeft tijdens het gehoor amper vragen gesteld over het asielrelaas zelf en heeft geen enkele paragraaf gewijd in diens bestreden beslissing aan dit vluchtrelaas van deze minderjarige asielzoeker. Verweerder heeft bijgevolg het risico genomen een partieel onderzoek te doen van het dossier, dat enkel staande kan gehouden worden indien overduidelijk is dat verzoeker inderdaad de Afghaanse nationaliteit en diens herkomst uit Kot niet aannemelijk zou gemaakt hebben. Dit is *in casu* niet het geval.

Ten overvloede weze aangestipt dat verzoeker terecht heeft verwezen naar het arrest MM van het Hof van Justitie waarin de verhouding tussen de medewerkingsplicht van de verzoeker en de samenwerkingsplicht van de lidstaat wordt verduidelijkt. De medewerkingsplicht, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van de voormelde Procedurerichtlijn "verplichtingen van verzoeker", houdt in dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen zoals vermeld in artikel 4, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn vast te stellen. Daargelaten de vraag of de voormelde artikelen directe werking hebben en zouden zijn omgezet in nationaal recht, blijkt uit dit voormelde artikel 4, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn dat lidstaten onder meer mogen verlangen dat de verzoeker verklaringen en alle documentatie in zijn bezit voorlegt over zijn leeftijd, achtergrond, familieleden, identiteit, nationaliteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumenten en redenen waarom hij een verzoek tot internationale bescherming indient. Het is conform artikel 4, 1 de taak van de lidstaat om die relevante elementen in samenwerking met de verzoeker te beoordelen. Uit de voormelde artikelen blijkt dat alle elementen in artikel 4, 2 hun pertinentie hebben bij het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming, wil men niet het risico lopen op een partieel onderzoek.

Nu de regionale herkomst van verzoeker niet op geldige wijze in twijfel is getrokken door verweerder, stelt zich zowel de vraag naar een onderzoek naar het asielrelaas als de vraag naar de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan en meer bepaald in het district Kot in de provincie Nangarhar waar verzoeker verklaart van afkomstig te zijn. Verzoeker heeft aangaande de geweldssituatie onder meer een rapport van EASO (Europees Asielbureau) voorgelegd dat als een betrouwbare bron kan worden beschouwd, doch ook al is het rapport uitgegeven in 2016, is de informatie waarop het rapport steunt van 2015. Dit is niet recent genoeg in een volatiele context zoals de Afghaanse. Vooreerst dient echter op zorgvuldige wijze nagegaan te worden of de talrijke details die verzoeker heeft verstrekt aangaande zijn directe leefwereld (o.m. de dorpen, landbouwgegevens, maanden van het jaar, de prijzen van de levensmiddelen, bekende Afghaanse zangers, lokale radiozenders en cricketspelers) juist of aannemelijk zijn, teneinde uit te maken of verzoeker zijn afkomst uit Kot wel degelijk kan geloofwaardig maken. Indien dit zou aannemelijk kunnen gemaakt worden, dringt zich eveneens een zorgvuldig onderzoek op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet op.

Het ontbreekt de Raad aan wezenlijke elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen, te moeten bevelen. Het komt aan beide partijen toe om alle nuttige middelen aan te spreken teneinde bij te dragen aan de feitenvaststelling en aan verweerder om de voorgelegde elementen zorgvuldig te onderzoeken.

De bestreden beslissing dient derhalve in overeenstemming met artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 11 juli 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig december tweeduizend zestien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES